

mere end de 2,400 Kr., som Officeren faar i Pension.

Det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen) bemærkede, at naar jeg sammenlignede Officerernes Lønninger med Lønningerne for Jernbaneassistenter, Skolelærere o. l., maatte jeg huske paa, at Officererne havde en hel Del Ekstraudgifter. Saa vidt jeg hørte, mente det ærede Medlem, at de havde store Udgifter til Anskaffelse af Uniform og andre Ekstraudgifter. Ja, selvfølgelig, men Jernbaneassistenterne have jo ogsaa Udgifter til Anskaffelse af deres Uniformer, og jeg er sikker paa, at baade Jernbaneassistenter og Skolelærere ogsaa have mange Ekstraudgifter. Saa er der endda det at bemærke, at Premierløjtnanter i mange Tilfælde faa noget mere Løn end det, jeg har fremført i mine Tal fra i Eftermiddags. Vi vide jo, at en stor Del af Officererne, naar de — hvad de meget ofte gøre — forrette særlig Tjeneste f. Eks. som Adjutanter, eller naar de beordres til at være Lærere ved Skolerne, faa Lønningstillæg, og det er ikke saa ringe Lønningstillæg, de saaledes oppebære.

Alfred Christensen: Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) har kaldt paa mig. Det er ca. 6 Timer siden, men det er ikke min Skyld, at jeg ikke har givet et Svar tidligere, og Svaret vilde rimeligvis være blevet noget livligere, hvis jeg havde faaet Lejlighed til at svare før. Dels har jeg hørt saa meget, dels have ogsaa ærede Medlemmer hørt saa meget, at jeg dels kan være bleven ked af at tale, dels de kede af at høre. Imidlertid har det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds fortsat sin Tale til mig ogsaa her i Aften, og ligesom det ærede Medlem, der jo har talt til forskellige ærede Medlemmer her i Salen, har faaet Svar fra de andre tiltalte og faaet et godt og djærvt Svar paa Tiltale, saaledes skal det ærede Medlem ogsaa faa et Svar fra mig.

Jeg vil, da der her bliver Tale om Sandhed og ikke Sandhed, forudskikke en Bemærkning. En gammel bekendt Mand ved Navn Pilatus spurgte for mange Aar siden: hvad er Sandhed? Han efterlyste den ogsaa, han kunde ikke rigtig hitte ud af det. Uden paa nogen mulig Maade at ville sammenligne det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) med en romersk Landshøvding som Pilatus vil jeg sige, at Resultatet af dette maaske bliver, at noget er Sandhed for det ærede Medlem, og noget er Sandhed for mig. Det, jeg her

fremfører i Aften, er Sandheden for mig, og det er saaledes, at det vil være meget vanskeligt at paavise et eneste Punkt, hvor der er et saadant Spring i det, at det bliver usandsynligt.

Det ærede Medlem roste sig i Middags, og det er jo ikke saa sjældent, at det ærede Medlem roser sig, derimod har jeg aldrig hørt Eksempler paa, at andre have rost det ærede Medlem, og det synes jeg ikke er rigtigt af andre ærede Medlemmer, thi det ærede Medlem har — og har særlig haft — mange rosværdige Egenskaber, og naar Mellemværendet med Rigsdagsmedlemmet for Assens (Berntsen) bliver bilagt, og der bliver en kærlig Forening, kan det godt være, at vi faa gensidig Ros at høre. Det ærede Medlem for Løvel roste sig af, at han havde staaet sammen med mig for at hjælpe Krigsminister Madsens Lønforslag igennem, og derfor haabede han ogsaa paa min fortsatte Bistand. Det var nu alligevel noget, der ikke er helt rigtigt. Det ærede Medlem og jeg have staaet ganske paa samme Tid, paa samme Sted med samme Mening og samme Optræden, men vi have ikke staaet sammen for at hjælpe Krigsminister Madsens Lønforslag igennem. Der svæver det ærede Medlem i en stor Vildfarelse.

Inden jeg nu gaar ind paa denne Sags Historie — thi det, jeg vil fortælle her, bliver jo et Referat af Tidens Begivenheder, idet jeg kun refererer det, jeg personlig har Kundskab om, saa kunne andre referere, hvad de personlig have Kundskab om — vil jeg forudskikke nogle Bemærkninger angaaende min Stilling til Lønningslove i Almindelighed og Løjtnanter i Særdeleshed. Jeg skal vedkende mig den Mening, som maaske for nogle ganske enkelte Medlemmers Vedkommende her i Salen vil blive betragtet som en kættersk Mening, at Løjtnanter ere ogsaa Mennesker, og jeg ønsker, at Staten skal være en god Løngiver og betale for et Arbejde det, som Arbejdet er værd, men jeg ønsker paa samme Tid ogsaa, at Staten ikke skal have flere Funktionærer i sin Tjeneste, end nødvendigt er, og at den skal give dem noget godt og nyttigt at bestille og udnytte deres Arbejdskraft. Det er min Mening, og ud fra denne Betragtning har jeg i sin Tid ikke haft det allermindste imod, ligesom jeg nu ikke har det allermindste imod, at vi forbedre Statsfunktionærernes Stilling.

Saa skete det i den afgaaede Krigsminister Madsens Tid, at det ærede Medlem for Løvel, som var min Formand, Re-